

POSTANOWIENIE

Dnia 27 stycznia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Beata Gudowska (przewodniczący)

SSN Zbigniew Hajn

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa M. S.
przeciwko F. Urządzenia i Montażu Przemysłowe Sp. z o.o.
o odszkodowanie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 27 stycznia 2011 r.,
zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Okręgowego Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych
z dnia 20 października 2010 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 20 października 2010 r. Sąd Okręgowy, działając na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. i powołując się na uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2008 r., III CZP 142/07, odrzucił skargę kasacyjną strony pozwanej – F. Urządzenia i Montażu Spółki z o.o. od wyroku tego Sądu z dnia 2 lipca 2010 r. Sąd Okręgowy uznał, że pełnomocnictwo ogólne z dnia 7 kwietnia 2010 r. nie spełniało ustawowych wymagań, a pełnomocnik skarżącego - pomimo wezwania - nie przedłożył pełnomocnictwa procesowego upoważniającego go do występowania w postępowaniu kasacyjnym.

W zażaleniu na powyższe postanowienie strona pozwana zarzuciła naruszenie art. 398⁶ § 2 w związku z art. 87¹ § 1 i z art. 88 częścią pierwszą k.p.c., poprzez bezzasadne ustalenie, że pełnomocnik strony pozwanej nie dołączył pełnomocnictwa procesowego upoważniającego go do zastępowania skarżącego w postępowaniu kasacyjnym.

Wskazując na powyższy zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i stwierdzenie, że stanowi ono oczywiste naruszenie prawa (art. 79 ust. 1 lit. e ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych).

W uzasadnieniu zażalenia podniesiono, z powołaniem się na treść aktu notarialnego z dnia 30 października 2008 r., że przedstawione pełnomocnictwo jest pełnomocnictwem procesowym ogólnym (art. 88 część pierwsza k.p.c.), stanowiącym umocowanie pełnomocnika do prowadzenia w imieniu mocodawcy wszelkich spraw toczących się z jego udziałem i że treść tego pełnomocnictwa obejmuje umocowanie do wszczęcia w imieniu skarżącego także postępowania dotyczącego wniesienia do Sądu Najwyższego skargi kasacyjnej od prawomocnego wyroku Sądu drugiej instancji, sporządzenia takiej skargi kasacyjnej, podpisania jej i reprezentowania Spółki przed Sądem Najwyższym. W konsekwencji zasada prawna wyrażona w uchwale III CZP 142/07 nie została niczym naruszona.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest zasadne. W uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 5 czerwca 2008 r., III CZP 142/07 (OSNC 2008 nr 11, poz. 122), której nadano moc zasady prawnej, Sąd Najwyższy stwierdził, że pełnomocnictwo procesowe nie obejmuje z samego prawa umocowania do wniesienia skargi kasacyjnej i udziału w postępowaniu kasacyjnym. Z treści tej uchwały Sąd drugiej instancji wyprowadził wniosek, że pełnomocnictwo powinno wyraźnie upoważniać do występowania przed Sądem Najwyższym w postępowaniu kasacyjnym. Pogląd ten należy uznać za zbyt rygorystyczny.

Zgodnie z art. 88 k.p.c. pełnomocnictwo może być albo procesowe - bądź to ogólne, bądź do prowadzenia poszczególnych spraw - albo do niektórych tylko czynności procesowych. Nie budzi wątpliwości, że przez pełnomocnictwo ogólne

należy rozumieć umocowanie pełnomocnika do prowadzenia w imieniu mocodawcy wszelkich spraw toczących się z jego udziałem, a zakres uprawnień pełnomocnika procesowego ustanowionego takim pełnomocnictwem określa art. 91 k.c. Rację ma Sąd drugiej instancji, że - w świetle powołanej wyżej uchwały - przepis ten nie obejmuje swoim zakresem umocowania do wniesienia skargi kasacyjnej i występowania w wywołanym jej wniesieniem postępowaniu przed Sądem Najwyższym. Jednakże z treści pełnomocnictwa przedłożonego przez pełnomocnika skarżącego na wezwanie Sądu odwoławczego wynika, że obejmuje ono - między innymi - umocowanie do reprezentowania mocodawcy przed sądami, wszczynania i prowadzenia wszelkich postępowań sądowych oraz składania wszelkich środków zaskarżenia. Pełnomocnictwo to wykracza więc poza zakres pełnomocnictwa procesowego z art. 91 k.p.c., stanowiąc pełnomocnictwo szersze, którego treść należy oceniać - zgodnie z art. 92 k.p.c. - według jego treści oraz przepisów prawa cywilnego. Wyraźne wskazanie w treści pełnomocnictwa, że obejmuje ono reprezentowanie mocodawcy przed sądami, w tym wszczynanie i prowadzenie wszelkich postępowań sądowych z prawem składania wszelkich środków zaskarżenia oznacza, że pełnomocnictwo to dotyczy nie tylko postępowań przed sądami powszechnymi, z prawem wnoszenia zwykłych środków zaskarżenia, ale także postępowań przed Sądem Najwyższym, z umocowaniem do wniesienia nadzwyczajnego środka zaskarżenia, jakim jest skarga kasacyjna.

Sąd Najwyższy w składzie rozpoznającym niniejsze zażalenie wyraża pogląd, że traktowanie pełnomocnictwa, w którym strona upoważniła pełnomocnika do reprezentowania jej we wszelkich postępowaniach sądowych (a więc także w postępowaniu kasacyjnym) i wnoszenia wszelkich środków zaskarżenia (zatem również skargi kasacyjnej), jako niezawierającego wyraźnego umocowania do sporządzenia skargi kasacyjnej, jej wniesienia i występowania przed Sądem Najwyższym, byłoby przejawem nadmiernego formalizmu. Skoro pełnomocnictwo obejmuje reprezentowanie mocodawcy przed sądami, we wszelkich postępowaniach, z prawem składania wszelkich środków zaskarżenia, to wynika z niego, że pełnomocnik może dokonywać wszystkich czynności, które są potrzebne do występowania przed wszystkimi sądami, w tym wnieść skargę kasacyjną wszczynającą postępowanie kasacyjne przed Sądem Najwyższym.

Pełnomocnictwo szersze niż procesowe nie musi szczegółowo wymieniać wszystkich czynności, do których dokonania pełnomocnik jest uprawniony. Wystarczy, gdy z oświadczenia mocodawcy wynika, że pełnomocnik jest umocowany do ich dokonywania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 2009 r., III PZ 3/09, LEX nr 509017).

Z tych względów, na podstawie art. 398¹⁵ § 1 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji, uznając jednocześnie, że brak jest podstaw do przyjęcia, iż zażalenie zostało uwzględnione z powodu oczywistego naruszenia prawa przez Sąd drugiej instancji (art. 79 ust. 1 pkt 1 lit. e ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, jednolity tekst: Dz.U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594 ze zm.).